

stræber sig for i høi Grad at varetage Matrosernes Interesse, hvorved der undgaaes mange Stridigheder og Procesfer, som ellers vilde gaae til Søretten, og dette Forhold er i og for sig meget gavnligt for Søfolk. Det vil sees, at Regjeringen har indhentet Erklæringer fra forskjellige Steder og forskjellige Myndigheder, og idet jeg omtaler dette, skal jeg i Forbigaaende bemærke, at jeg beklager, at den høitærede Minister ikke har henvendt sig til en Institution, som jeg har den Ære at forestaae her i Kjøbenhavn, da den høitærede Minister ellers pleier at vise megen Velvillie med denne Forening. Den, som nærmest varetager den simple Matroses Interesse, er Sømandsforeningen i Kjøbenhavn, men Sømandsforeningen har ikke indstillet til Regjeringen at ophæve Vaterskoutsinstitutionen, da det maatte erkjendes, at den i mange Tilfælde har virket til Gavn; den har derimod indstillet til Regjeringen at ophæve den Afgift, der hviler paa Søfolk paa Grund af Vaterskoutsinstitutionen. Naar jeg betragter Vaterskoutsinstitutionen paa denne Maade og væsentlig anseer Vaterskouten for Forligscommissair, som den mæglende Mand mellem overordnede og underordnede Søfolk, saa maa man helst til en saadan Post have ældre Sømand, Mænd, som forstaae Søfolk, til hvem Søfolk kunne see op, og for hvem de have Agtelse og Respect, og det bliver derfor ingentunde nogen let Sag at finde Mænd, der egne sig til at blive Vaterskouter; men naar man nu erkjender, at dette ikke er let, saa forekommer det mig at være noget hurtigt henkastet at sige: Vi skulde hele Landet rundt holde Vaterskouter. Erver man da i Provindserne at kunne finde Folk, som ville varetage Søfolks Interesse paa hvert enkelt Sted paa den Maade, som her forlanges? Det er ikke nok at tage Suldsmægtige, som sidde paa et Contoir eller en Mand af Loddæsenet og sige: Du skal være Vaterskout, hos Dig skulde Forhyringscontracter afsluttes, hos Dig skulde de saae Afregninger opgjorte; det er ikke dette, hvorpaa det kommer an. Det kommer ikke an paa Pengene frem og tilbage, nei, det, hvorpaa det kommer an, er, som jeg har søgt at fremstille det, det mæglende Element, som er tilstede hos Va-

terskouten. Derfor kan jeg ingentunde indrømme Rigtigheden af, at man har villet sprede denne Institution over hele Landet, saameget mindre, som jeg maa være enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup) i — det er idetmindste ikke mig bekendt — at der ikke fra noget Sted i Landet er indløbet Klager over, at man manglede en saadan Institution eller har følt noget Savn af den Slags, hvorimod der virkelig fra Kjøbenhavn er kommet Opfordring til Regjeringen om at bevare denne Institution her. Dette bliver for mig endnu mere besynderligt, naar jeg seer paa § 6. Denne Paragraph, som jo er et Stykke Politivedtægt, siger, at Vaterskouten skal sørge for, at Mandskabet møder ombord. Men dette er ikke Noget, som Vaterskouten kan sørge for paa anden Maade end ved at henvende sig til Politiet; derved, at han kjender de Smuthuller, hvor Folkene kunne finde Logis og hvor de ere bleve tilbage, kan han lade dem hente derfra og bringe ombord. Men dette Forhold bliver endnu besynderligere, naar dette skal udstrækkes til alle lignende Embedsmænd i Provindserne, saa at der ogsaa da skulde paalægges dem denne Politimyndighed, og de skulde sørge for, at Folkene komme ombord; ogsaa med Hensyn hertil forekommer det mig, at denne Udspredding af Institutionen til de øvrige Dele af Landet, ikke vil være rigtig. — Seg maa omtale den Afgift, som erlægges af Søfolk til Vaterskouten for disse Forhyringscontracters Vedkommende. Man maa ikke tre, at det er en reen Bagatel, thi det er det virkelig ikke. Den skal jo erlægges — hvad der ogsaa er fremhævet af den ærede foregaaende Valer — af Folk, som have en meget ringe Indtægt. Naar nu f. Ex. en gift Matros, som har 16 Rd. i Hyre og maaskee en talrig Familie hjemme, og derfor selv nyder kun lidt godt af de 16 Rd., er borte 2—3 Mar og paa een Gang skal betale Vaterskouten en Skilling af Valeren baade af det, han selv har brugt, og af det, Familien har brugt, saa er det ingentunde saa lidt for ham, som man antager. Ekjøndt jeg ikke vil urgere det, da mine Forestillinger i den Henseende ikke ere ganske klare, vil jeg